

L'Hotel Attraction, per dins i per fora

L'encàrrec de l'Hotel Attraction, segons explica Joan Matamala, havia de dotar la ciutat de Nova York d'un nou atractiu –d'aquí el nom– turístic que, al mateix temps, representés “l'emprenedor esperit nord-americà”.

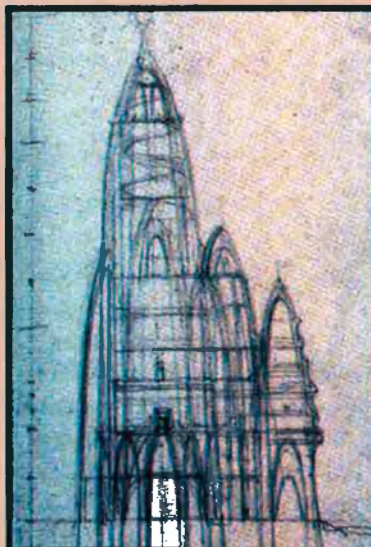
En l'estructura de l'edifici això es traduïa en tres parts diferents: una, formada pels edificis exteriors, serien les residències; l'altra, ocupada per les plantes centrals (de la segona a la cinquena) de la torre més alta, serien restaurants, i la part més elevada es destinaria al turisme, amb la sala Homenatge a Amèrica i un mirador.

Les dimensions serien gegantines: l'hotel ocuparia una superfície de 115 per 140 metres i faria una alçada de 360 metres. Els vuit edificis exteriors annexos al central estarien decorats amb colors que creixerien en intensitat amb l'alçada: “Des de les tonalitats opaques del terreny i verdes de la vegetació –descriu Matamala–, en transició de les gammes grises rogenques gradualment fins a les cúpules vidriades, culminant en el terminal –estrella simbòlica d'Amèrica– en foc feèric amb la llum.”

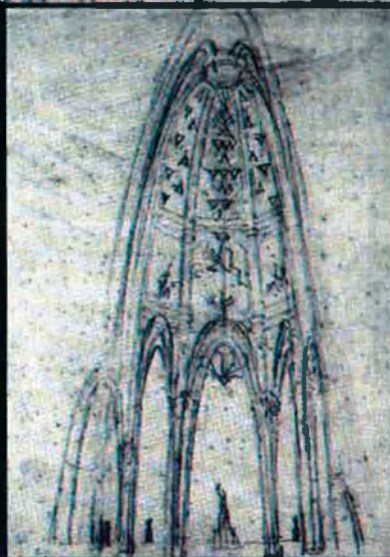
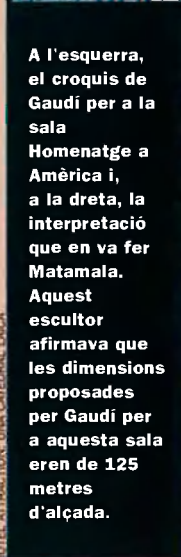
L'entrada, amb tres grans portes, donaria pas al vestíbul i la sala de recepció. Les plantes superiors serien menjadors de 14 metres d'alçada dedicats als cinc continents: primer Amèrica i, després, Europa, Orient, Austràlia i Àfrica. Cadascun d'ells amb una decoració simbòlica.

La sisena planta seria una sala d'exhibicions, festes i balls; la setena, un museu de curiositats americanes i galeries d'art, i la vuitena es destinaria a espectacles i concerts. Per sobre de totes aquestes sales hi hauria la de l'Homenatge a Amèrica –de 75 metres de diàmetre i una cúpula central de 125– que presidiria, al mig de l'estança, una estàtua de la Llibertat. Els fundadors de la nació serien als pilars de la nau principal i les parets laterals haurien de ser decorades per artistes nord-americans, amb la col·laboració, si calia, d'Antoni Gaudí.

A uns cinquanta metres d'alçada per sobre de l'estàtua hi hauria una galeria que circumdaria la nau i la comunicaria

A l'esquerra, el croquis de l'edifici atribuït a Gaudí i, a la dreta, la “recreació” de Joan Matamala, possessor dels esbossos originals.

A l'esquerra, el croquis de Gaudí per a la sala Homenatge a Amèrica i, a la dreta, la interpretació que en va fer Matamala. Aquest escultor afirmava que les dimensions proposades per Gaudí per a aquesta sala eren de 125 metres d'alçada.

HOTEL ATTRACTION: UNA CATEDRAL LLANCA

amb els edificis annexos “permetent la vista aèria d'aquests”.

Més amunt encara hi hauria el mirador. Matamala el defineix així: “Seguint l'avantprojecte de Gaudí, situant-se l'espectador a més alçada, s'aprecia el tercer cos arquitectònic, en què s'inicia el tancament de la volta, des del centre de la qual emet la llum d'una llanterna-mirador. Nocturnament conservaria aquesta llanterna el seu atractiu, mitjançant la instal·lació de reflectors que des de diferents punts il·luminen l'estança...”

Aquest mirador proporcionaria una àmplia panoràmica de la ciutat però també la vista, des de dalt, de la sala Homenatge a Amèrica.

Per sobre hi hauria l'estel, un altre símbol nacional, al qual s'hi podria accedir, ja que tindria “cabines per a la contemplació panoràmica”, segons Matamala.

L'escultor també explica que l'arquitecte barceloní, en una visita al Parc Güell amb els nord-americans, els va demanar que l'edifici s'aixequés en una zona “que permetés envoltar-lo de jardins en el perímetre de la ciutat de Nova York, a fi de dotar de perspectives la construcció, i gaudir d'una visualitat panoràmica”. Necessitat curiosa per a un edifici de 360 metres d'alçada com, es diu, havia de tenir l'Hotel Attraction.

Àlex Milian